

Mira

Beste gemeente Rijswijk,

Ik geloof dat het gezegde ‘waar je niet aan doodgaat, maakt je sterker’ in het algemeen klopt. Maar in sommige situaties gaat het niet op. Ik woon in de buurt van de Hoornbrug. Ja, vlak bij dat kruispunt met zo veel ongelukken, misschien een van de gevaarlijkste van Rijswijk. Dat het gevaarlijk is, weten jullie ook; dat jullie daar tot nu toe geen oplossing voor hebben gevonden, is iets anders. Er is wel gepuzzeld om het aantal ongelukken te laten dalen (na ruim een halfjaar duisternis hebben jullie zelfs de straatverlichting aan de praat gekregen!), maar vooral in de zin van: minder dode/gewonde fietsers óf chauffeurs? Ik heb geen statistieken, want ik weet niet wat er met de slachtoffers gebeurt. Soms zie ik het vanuit huis gebeuren, soms maak ik foto's. En zo'n beetje elke maand krijgen we weer een brief, gericht 'aan de bewoners van dit pand'. Ik open jullie enveloppen niet eens meer, ik weet wat de boodschap is: jullie gaan de puzzel weer aanpassen. Zou het deze keer om minder gewonde pizzabezorgers gaan? Er is (afgezien van de scheuren in onze muren) ook een neveneffect van jullie acties: de bijna voortdurende aanwezigheid van stratenmakers. Het langst dat ze aaneengesloten aan het werk waren, was een jaar, het kortst een ochtend. Afgelopen zaterdagochtend. Het ergste in deze jaren was het ecotoilet pal voor mijn deur, het mildste dat ze mijn kleine blauwereggen voor de veranda bedreigden maar uiteindelijk toch niet vernietigden. Zaterdagochtend werd ik even na zevenen wakker van een steenzaagmachine. Eerst dacht ik aan een fanatieke buurman, maar toen ik uit het raam keek, zag ik het: weer werkzaamheden aan de weg! Vijf of meer mannen, van wie er welgeteld twee aan het werk waren, de rest was luidruchtig aan het kletsen over een meisje dat voorbijliep. Zaterdagochtend om zeven uur. De afgelopen dagen was er geen ongeluk gebeurd. Nee, de inzet van vandaag bestond uit wat verschoven straatstenen die blijkbaar niet op een andere dag of ander tijdstip konden worden vastgelegd. Dus nog steeds geen echte oplossing voor het verkeersgedrocht. ‘Doen jullie het deze keer goed?’, vroeg ik de mannen. ‘Als je meedoet,’ riep de mondigste, een van de twee die niet hun handen in hun zakken hadden. Tot nu toe kregen de klinkers in het pleintje geen kans om zich te hechten; om de paar weken komt er immers wel iemand namens de gemeente die ze er weer uit haalt. Hoe vaak moet iets provisorisch worden gedaan tot het definitief kan? Los het een keer op en laat ons slapen, vooral op zaterdagochtend!

Mira Feticu

Van HagaZiekenhuis naar Bergman Bewegingszorg

Het succes van zes ‘rebellerende’ orthopeden

Voor orthopedisch chirurgen Niels Baas (links) en Tom Hogervorst kan bijna alles, als het maar ten goede komt aan de cliënt. | Foto: DHC/Winish Chedi

De orthopedische zorg moest anders. Daarom namen zes van de tien orthopedische chirurgen eind 2016 massaal ontslag bij het HagaZiekenhuis. Ze begonnen, onder de vleugels van Bergman Clinics, medio vorig jaar een vestiging in Rijswijk.

Door Loek Moor

Antoinette van Buijtene, coördinator van de kliniek, wijst vanuit het gebouw van Bergman Bewegingszorg aan de Rijswijkse Braillelaan, op een verpauperd pand aan de overkant. “Kijk, ze beginnen deze week met de sloop en daar komt een extra gebouw dat via een loopbrug met deze locatie wordt verbonden.” Ze zijn net een jaar bezig, zijn zeventienhonderd operaties verder en zijn nu al druk met uitbreiden. Dat hadden de zes ervaren orthopedisch chirurgen (een zevende was al eerder vertrokken) niet kunnen dromen toen ze eind 2016 ontslag namen bij het HagaZiekenhuis. En ook de ruim vijftig andere medewerkers (!) die hen volgden vanuit de Haagse locatie Sportlaan niet. Inmiddels werken er honderd mensen in Rijswijk. Als hoofdreden voor het vertrek werd door het HagaZiekenhuis ‘een verschil van mening over de toekomst van de orthopedische zorg’ opgegeven. Inmiddels is de eerste paal geslagen voor een groot orthopedisch centrum naast het Zoetermeerse LangeLand Ziekenhuis, waar alle orthopedische operaties van de fusieorganisatie Haga, Reinier de Graaf en LangeLand (ruim twintig chirurgen) worden uitgevoerd. De poliklinieken blijven wel gehandhaafd op de diverse locaties. De ‘rebellere’ maakten ernstig bezwaar en zagen deze ontwikkeling als een verdere afkalving van de persoonlijke aandacht en goede zorg voor de patiënten. Orthopedisch chirurg Niels Baas: “Dit zou betekenen dat ik een uur onderweg ben om een cliënt – wij gebruiken het woord patiënt niet – te zien die ik heb geopereerd. Nu is dat tien minuten. Ja, dan kon er wel een an-

dere arts gaan kijken, zo werd gesteld. Kom nou, is dat zorg?” Er speelde echter meer mee en dat is de logheid van zo’n grote organisatie. Orthopedisch chirurg Tom Hogervorst: “Er is weinig ruimte voor eigen inbreng. De organisatie bepaalt en belemmert de route. Een voorbeeld: tijdens een poliklinisch consult praat de patiënt en zit de specialist achter zijn beeldscherm te tikken. Dat is zeer onpersoonlijk. Hier heb ik een assistente die tikt en ik ben gewoon met de klant in gesprek. Hier wordt op alle fronten normaal gecommuniceerd en is het strak geregeld.” Wat het zestal wilde, was een platte organisatie met eigen verantwoordelijkheid, een zorgvisie en ruimte om die te ontwikkelen. Bergman Clinics, die naast veel andere specialismen ook een orthopedisch centrum in Naarden

‘Hier heb ik een assistente die tikt en ik ben gewoon met de klant in gesprek’

heeft, bleek enthousiast en al snel werd een locatie aan de Rijswijkse Laan van Oversteen gehuurd voor de polikliniek en werd aan de overkant, aan de Braillelaan, een pand tot operatiecentrum met verpleegafdeling omgebouwd. **Vertrouwen** Dat het al jaren een zeer hecht team op de locatie Sportlaan was, blijkt wel uit het feit dat maar liefst vijftig medewerkers (verpleegkundigen, operatiekamers en polimedewerkers en alle afdelingshoofden) met het zestal (het zijn er inmiddels zeven) is meegegaan en daarmee een onzekere stap hebben genomen. Van Buijtene, die al dertig jaar op de afdeling aan de Sportlaan werkte: “Je gelooft in het concept en je weet met wie je werkt.” Voor Bergman ook belangrijk, want in feite werd een compleet ingewerkt team overgenomen dat elkaar door en door kent. Hogervorst: “We geven elkaar vertrouwen en verantwoordelijkheid, en de lijnen zijn kort. Bijna al-

les kan als het maar ten goede komt aan de cliënt. We hebben elkaar knetterhard nodig.” Van Buijtene: “Het woord ‘wachten’ kennen we niet. Er wordt ook heel veel gelachen. Ziekteverzuim is nul en er is geen tekort aan verpleegkundigen.” Het centrum heeft nu drie operatiekamers. Door de nieuwbouw aan de overkant worden dit er vier. Het aantal bedden gaat van vijftentwintig naar vijfenveertig. Dan komen er nog twintig polikamers, een eigen röntgen- en MRI-

ruimte, fysiotherapie en een restaurant. De bouw moet eind 2019 klaar zijn. Bang voor concurrentie, met onder meer het Orthopedium, de Eisenhowerkliniek en het grote complex in Zoetermeer, zijn ze niet. Baas: “We hebben een zaadje geplant en gaan zo langzamerhand oogsten. Dit heeft alles te maken met onze visie dat wij cliënten behandelen zoals wij zelf ook willen worden behandeld.” Meer informatie: www.bergmanclinics.nl

ADVERTENTIE

van der VLUCHT GLASHANDEL v.o.f.

Voor het leveren en plaatsen van alle soorten glas met gratis advies.

Loosduinsekade 175, 2571 BW 's-Gravenhage
Tel: 070-3603927
info@vd-vlucht.nl
www.glashandel-vandervlucht.nl

Gebogen, Ontspiegeld, Isolerend, Brandvertragend, Inbraakwerend, Glas in lood

PERSIAN CARPETS NOORDEINDE

Meer dan 40 jaar leverancier van de mooiste tapijten in Nederland.

Ook voor RESTAURATIE en REINIGING van uw tapijt

TOTALE OPRUIMING PERZISCHE TAPIJTEN TEGEN INKOOPPRIJZEN

NOORDEINDE 130 DEN HAAG, TEL. 070 3450047 WWW.NOORDEINDE-PERZEN.NL
DI-ZA. 10:00-18:00 UUR, ELKE ZO. 13:00-17:00 UUR